дѣцата ѹчаха на ѹбщо ѹчилище. Єдинъ день ги ѝзведе ѹчительатъ тѣхенъ ѝзъ градатъ да ѡдидатъ да сѧ поразсходатъ. Като ѝзлѣзоха той полегка легка ги ѿдалечи ѿтъ градатъ и ги заведе та ги придади на Римлѧнытѣ: и като ги представиха предъ Камила, ѹчительатъ мѹ рече: Ето, ѡ военачалниче, чи ти приносамъ побѣда безъ кровопролітіе: тѣзи дѣца са всѣ болѣрски, и вашитѣ тѣхни щѣ ти придадатъ градатъ за да ни ги ѝзбіешь. Като чѹ Камилъ тѣзи рѣчи разпалися ѿ гнѣвъ срѧщо лѹкавыатъ тойзи и злодѣйцъ человѣка, повелѣ та мѹ варзаха рацѣтѣ на ѹпаки, и датоха тоѧги на дѣцата, ѧчи ги проводи да го закаратъ війшкомъ въ градатъ при своитѣ баши. Това като видѣха Фалісканитѣ, побѣдиха сѧ ѿтъ толкази добродѣтель, и ѿтворіха портитѣ та сѧ придадова Камилѹ.